

Forslag til Inatsisartutlov om ændring af Inatsisartutlov om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber

(Naalakkersuisoq for Finanser, Ligestilling, Råstoffer og Justitsområdet)

Forelæggelsesnotat

1. behandling

På Naalakkersuisuts vegne fremlægger jeg forslag til Inatsisartutlov om ændring af Inatsisartutlov om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber, også kaldet budgetloven.

Budget- og regnskabsloven har stor betydning for styring og udvikling af den offentlige forvaltning. Det er derfor nødvendigt løbende at tilrette loven så den virker efter hensigten. Nærværende lovforslaget er et teknisk lovforslag, som ikke lægger op til væsentlige ændringer, men sigter mod at fjerne uhensigtsmæssige dele af den gældende lov

Der foreslås en række mindre ændringer af reglerne for opgørelsen af den såkaldte budgetstilling. Den samlede budgetstilling i en kommunes eller i Grønlands selvstyres budgettet skal over en 4-årig periode være i balance eller udvise overskud. Endvidere er der sat grænser for, hvor kraftigt de offentlige udgifter må stige.

Et af spørgsmålene er, om udgifter til tilbagebetaling af lån skal indgå ved opgørelsen af budgetstillingen, selv om det er godkendt, at selve lånet ikke skal indgå i opgørelsen. Det naturlige svar er, at ydelser på denne type af lån ikke bør medregnes ved opgørelsen af budgetstillingen. Men for at forebygge enhver tvivl, foreslås det præciseret i lovteksten.

Det hænder, at private personer, virksomheder, fonde, mellemstatslige organisationer m.v. ønsker at give kommunerne eller selvstyret en gave, et tilskud eller lignende med henblik på, at vi kan foretage en anskaffelse, udføre en anlægsopgave eller en anden opgave. Det er vi selvfølgelig meget taknemmelige for.

Med de nuværende regler vil både de udgifter vi får dækket via disse tilskud, og de udgifter vi afholder udover tilskuddet, påvirke opgørelsen af budgetstillingen. Det er ikke rimeligt og kan i værste fald give anledning til svære budgetudfordringer. Derfor lægges der op til, at gaver, tilskud m.v. fra andre skal holdes uden for opgørelsen af budgetstillingen. Det samme skal de udgifter, der dækkes af de modtagne gaver og tilskud.

I praksis vedtages der ind imellem tekstanmærkninger, som ikke kun supplerer den bevillingsmæssige styring. Derfor foreslås den nuværende bestemmelse blødt lidt op, således at reglerne svarer til den mangeårige praksis på området.

Reglerne i lovens § 18, stk. 4, kan resultere i, at der over tid vil ske en udhuling af landskassens likviditet, fordi regnskabsårets overskud altid skal overføres til Fonden for Langsigtede Investeringer, mens underskud skal bæres af landskassen selv. Det er en uhensigtsmæssig økonomistyring, som kan imødegås ved at udskyde overførslen af overskud til senere finansår og give mulighed for at modregne underskud opstået i mellemliggende år inden overførsel til fonden.

Efterhånden som kommunerne får tillagt flere og større opgaver ikke mindst på anlægsområdet, er der behov for bedre planlægning. En god måde at gøre det på er, at kommunerne udarbejder sektorplaner som grundlag for deres økonomistyring og langsigtede prioriteringer. Der lægges derfor op til, at Naalakkersuisut bemyndiges til at kunne udstede en bekendtgørelse om sektorplaner, som omfatter kommunerne. En sådan bekendtgørelse skal naturligvis drøftes grundigt med kommunerne, inden den udstedes.

Der er i dag ikke fastsat en frist for, hvornår kommunalbestyrelserne senest skal godkende kommunernes årsregnskaber, hvilket har givet anledning til usikkerhed. Det foreslås derfor, at der indføres en frist for, hvornår kommunalbestyrelserne senest skal have godkendt deres regnskaber.

Jeg henviser til sidst til lovforslaget og dets bemærkninger.

Med disse bemærkninger skal jeg på vegne af Naalakkersuisut overlade forslaget til Inatsisartuts behandling.